

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Caput IV. De Ministro Baptismi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

CAPUT IV.

De Ministro Baptismi.

Quaest. I. **Q**UISNAM est Minister Baptismi?

Resp. Minister legitimus Baptismi, est solus Sacerdos; ut enim ait sanctus Isidorus relatus in Canone: *Constat Baptisma solis sacerdotibus esse tractandum, ejusque mysterium nec ipsis Diaconis explere est licitum absque Episcopo vel Presbytero, nisi his procul absentibus ultima languoris necessitas cogat; quod & Laicis fidelibus plerumque permittitur, ne quispiam sine remedio salutari de saeculo evocetur.*

Can. Constat.
De Consecr.
dist. 4^a

Et Glossa in Canone Diaconos. dist. 93. verbo, *necessitas. Vbi necessitas exigit, & Presbyter est absens, potest Diaconus jure suo baptizare.*

Non debet, inquit Divus Thomas, mulier baptizare, si adsit copia viri, sicut nec Laicus presente Clerico; nec Clericus presente Sacerdote; qui tamen potest baptizare presente Episcopo; eo quod hoc pertinet ad officium Sacerdotis.

D. Th. 3. p.
q. 67. art. 4.
in corp.

Quaest. 2. Peccat-ne Laicus sine necessitate baptizans?

Resp. Si extra necessitatis articulum, inquit Divus Thomas, Laicus baptizet, peccat quidem, tamen Sacramentum Baptismi confert.

D. Th. 3. p.
q. 67. art. 3.
ad 1.

Ideoque sanctus Carolus ait, Et quoniam si à muliere, vel à Laico secus fit (id est sine necessitate) Grave peccatum admittitur, id etiam monebit Parochus.

S. Carol. Act.
p. 4. De Mi-
nistro Bap-
tismi

Tomas III.

D

74 TRACTATUS II.

Quaest. 3. Parentes possunt-ne liberos suos baptizare ?

Resp. Non debent eos omnino baptizare nisi in necessitatis articulo. *Parentes autem*, inquit Divus Carolus, *omnino caveant ne liberos suos baptizent absque manifesta necessitate: cum scilicet alii quoquo modo apti non adsunt, & periculi urget necessitas. Quod ipse etiam monebit, prout usu aliquando venit.*

s Carol. ibidem,

Quaest. 4. Pater qui baptizavit Filium in casu necessitatis, potest-ne petere ab uxore debitum matrimonii ?

Can. Ad limina. 30 q. 1.

Resp. Potest, ut ait Joannes VIII. relatus in Canone. *Dicimus*, inquit Pontifex scribens Episcopo Lemovicensi qui eum hac de re consuluerat, *omittendum esse, & inculpabile iudicandum quod necessitas intulit. Nam hoc baptizandi opus Laicis fidelibus juxta Canonicam auctoritatem si necesse fuerit facere, liberè conceditur. Unde si supradictus genitor filium suum corpore morientem aspiciens, ne animam perpetua morte pereuntem dimitteret, sacri unda Baptismatis lavit, ut eum de potestate auctoris mortis & tenebrarum eriperet, & in regnum Christi jam regnaturum sine dubitatione transmitteret, bene fecisse laudatur; idcirco sua uxori sibi jam legitime sociata impune, quandiu vixerit, iudicamus manere conjunctum.*

Quaest. 5. Qui baptizatus non est, potest-ne alterum baptizare ?

Resp. Certum est, quod potest, ut declarat Nicolaus Papa consultis Balgarorum respondens: *A quodam*, inquit, *Judeo, nescitis utrum Christiano, an pagano, multos in patria vestra baptizatos asseritis: & quid de iis sit agendum consulitis. Hi profecto, si in*

Can. A quodam. De Contrafact. dist. 4.

De Sacram. Baptismi. Cap. IV. 75

nomine sanctæ Trinitatis baptizati sunt, constate eos non esse denuò baptizandos.

Rationem affert Divus Thomas: Sicut ex parte materia, inquit, quantum ad necessitatem Sacramenti, sufficit quacumque aqua; ita etiam sufficit ex parte Ministri quicumque homo. Et ideo etiam non baptizatus in articulo necessitatis baptizare potest, ut si duo non baptizati se invicem baptizent, dum prius unus baptizaret alium, & postea baptizaretur ab eodem: & consequeretur uterque non solum Sacramentum, sed etiam rem Sacramenti. Si verò extra articulum necessitatis hoc fieret, uterque graviter peccaret, scilicet baptizans & baptizatus: & per hoc impediretur Baptismi effectus, licet non tolleretur ipsum Sacramentum.

D. Th. 3. p.
q. 67. art. 5.
in corp.

Quæst. 6. Sacerdos qui solemniter baptizaret absque consensu proprii Parochi, peccaret-ne?

Resp. Peccaret; nam, ut ait Divus Thomas, Quando Baptismus solemniter & ordinatè celebratur, debet aliquis Sacramentum Baptismi suscipere à Presbytero curam animarum habente, vel ab aliquo vice ejus.

D. Th. 3. p.
q. 67. art. 4.
ad 2.

Quæst. 7. Valeret ne Baptismus, si unus infunderet aquam super pueri caput, & alter proferret verba formæ?

Resp. Non foret validus talis Baptismus, quia, ut ait Divus Thomas; Integritas Baptismi consistit in forma verborum & in usu materia: & ideo neque ille qui tantum verba profert, baptizat; neque ille qui immergit. Et ideo si unus verba proferat, & alius immergat, nulla forma verborum poterit esse conveniens.

D. Th. 3. p.
q. 66. art. 6.
ad 3.

Quæst. 8. Licet-ne plures simul baptizare?

3. Th. 3. p.
q. 67. art. 6.
ad 2.

Resp. Ex Angelico Doctore, *In casu necessitatis unus posset simul plures baptizare sub hac forma: Ego vos baptizo; puta si immineret ruina, aut gladius, aut aliquid huiusmodi, quod omnino moram non pateretur, ut sigillatim omnes baptizarentur. Sed extra casum necessitatis graviter peccaret, qui multos simul baptizaret.*

Quaest. 9. Est-ne differendus Baptismus parvulorum & adultorum?

Idem habet
q. 66. art. 5.
ad 4.

D. Th. 3. p.
q. 68. art. 8.
in corp.

Resp. Si pueri sint baptizandi, inquit Divus Thomas, non est differendum Baptisma: Primò quidem, quia non expectatur in eis major instructio, aut etiam plenior conversio: Secundò propter periculum mortis, quia non potest ei alio remedio subveniri, nisi per Sacramentum Baptismi; adultis verò subveniri potest per solum Baptismi desiderium: Et ideo adultis non statim cum convertuntur, est Sacramentum Baptismi conferendum; sed oportet differre usque ad aliquod certum tempus: Primò propter cautelam Ecclesiae ne decipiatur, Sacramentum fidei accedentibus conferens, secundum illud Joann. 4. **NOLITE OMNI SPIRITUI CREDERE, SED PROBATE SPIRITUS SI EX DEO SINT:** Quae quidem probatio sumitur de accedentibus ad Baptismum, quando per aliquod spatium eorum fides & mores examinantur; secundò hoc est necessarium ad utilitatem eorum qui baptizantur, quia aliquo temporis spatio indigent ad hoc quòd plene instruantur de fide & exercitentur in his quae pertinent ad vitam Christianam.

Sed quia saepe aliquando accidit, quod parentes non adhibent omnem diligentiam ut filii eorum baptizentur, sed differunt eorum Baptisma expectando paternos vel maternas,

De Sacram. Baptismi. Cap. IV. 77
plura Concilia huic malo remedium adhibere
conati sunt, illud expressè prohibendo.

Concilium Lingonense: *Sacerdotes*, inquit, Concil. Lin-
curati saepe moneant suos Parochianos, & gonense an.
maximè quando scient aliquas pragnantes esse 1404.
proximas partui, quod infantes suos noviter
natos faciant, quam citò potuerint baptizari:
ne differant eorum Baptisma pro expectando
patrinos vel matrinas, vel alià causà; quia
periculum est in mora & si infantes interim
sine Baptismo morerentur, eorum damnatio
imputaretur illis, qui Baptismum distule-
runt.

Concilium Biruricense an. 1582. *Quia Bap-*
tismus, inquit, est ingressus in Ecclesiam
Christi, & id sine quo nemini in regnum
calorum patet aditus; idcirco precipimus, ut
quàm citissimè fieri poterit, parentes liberos
suos baptizandos curent, neque diu expectent
susceptores & patrinos, ne dum in vana ad
Baptismum pompa apparanda tempus teritur,
animas Christi sanguine redemptas maximo
gravissimoque periculo, è quo emergere nun-
quam possint, exponant.

Communiter prohibetur in Diœcesibus Gal-
liæ differre Baptismum ultra tres dies, & sic
statutum fuit in Synodo Diœcesis Vasionensis
an. 1676.

